

Gândmarin

FlorinDinu

Peștele înțelepciunii
înoată sufletul meu.
Mă împarte rar, cu coada:
tu și eu

cum ne mângâie pe-o parte
pe-alta ne lovește-n plin
cât sunt de frumoase toate
și cât chin
zâmbești ca tăcerea lunii
lumină cu chip frumos
și suspin și simt că lumea
e pe dos
ne-au intrat pe nerostite
submarine în destin
am ascuns în somnul mării
un delfin

mintea-mi fulgeră trecutul
tună cu cuvinte mari
ploaia-mi bate în obraz cu
lacrimi tari
am ajuns aici, iubire
suntem mici, copii și goi
viața de după furtună
suntem noi.

strânge-ți visele mai tare
să nu-ți cadă în abis
pește bun din tinerețe
stai neprins!
sări mai sus, mănâncă stele
fă-te mare, lucitor
până la sfârșitul lumii
fie dor!